

Сьогодні ГМК переживає непрості часи, а **точніше він у кризовому стані, що викликано наступним:**

- **по-перше**, переважна більшість виробничих потужностей розташовано на територіях, де ведуться активні бойові дії або прилеглих до них, тобто **в зоні великого ризику**, що ускладнює виробничу діяльність і забезпечення безпечних умов праці для працівників (в результаті ворожих обстрілів на виробництві загинуло 6 працівників, тяжко поранено 19);

- **по-друге**, галузь зазнала величезних втрат через знищення підприємств, Україна вже втратила більш як 30% тільки металургійних потужностей, а це втрата робочих місць і найголовнішого - **трудового потенціалу**.

Світовий досвід свідчить, що саме в умовах війни та інших надзвичайних ситуаціях **вирішальну роль відіграє саме ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ**. І не тільки на передовій, а й на трудовому фронті, працівники якого забезпечують надійний тил ЗСУ і тим самим наближають перемогу;

- **по-третє** – це комплекс масштабних галузевих проблем економічних, логістичних, соціальних, частину з яких галузевий бізнес, без активного сприяння влади, самотужки вирішити не зможе.

І теза, яку дуже люблять проголошувати наші креативні урядовці «в питаннях економіки має бути мінімум державного регулювання», **в умовах війни – надзвичайного форс-мажору – НЕ ПРАЦЮЄ. Треба активно включатись в роботу.**

Вже майже сім місяців в країні іде повномасштабна війна, а ми так і не перевели економіку країни на військові рейки - **«Все для перемоги»**, маємо окремі її фрагменти. **Живемо за принципом – рятуймося, хто як може.**

Сьогодні весь цивілізований світ допомагає Україні подолати зло і ми їм за це вдячні. Але конкуренцію на світових ринках металопродукції ніхто не відміняв, там іде жорстка конкурентна боротьба, яку національний ГМК програє.

Прості працівники - члени нашої профспілки розуміють, що сьогодні головними пріоритетами є - підтримка ЗСУ та стабільна робота підприємств. **Це формула ПЕРЕМОГИ !!!!**

Працівники з розумінням віднеслися до запровадження закону про регулювання трудових відносин в умовах воєнного стану, яким введено ряд обмежень трудових і соціальних прав. Задля перемоги українці готові терпіти і самовіддано працювати, навіть під ворожими обстрілами.

Але люди не розуміють, чому проігноровано звернення липневого Пленуму ПМГУ до КМУ, ВРУ стосовно надскладної економічної ситуації в ГМК і необхідності його підтримки та розвитку. Отримали нікчемну відписку тільки від Мінстратегпрому – в 20-му та 21-му роках були прийняті державні програми фінансової підтримки підприємництва, тому **за допомогою звертайтеся до Міністерства фінансів.**

Це не державницький підхід до вирішення проблем стратегічної галузі. Наголошую - стратегічної, бо війна це зброя і для його виробництва потрібно багато металу. Війна закінчиться – маємо запустити надпотужний трудовий фронт для відродження країни. Переконалий - ГМК буде драйвером економіки, бо відбудова знищених заводів та інфраструктури країни потребуватиме величезну кількість металу, труб та металоконструкцій.

Ми маємо свій національний досвід **відродження та розвитку ГМК**, пишаюсь, що свого часу був до цього причетним: **Закон про економічний експеримент в ГМК 1998-2000 років**, який був розроблено та прийнято за ініціативи соціальних партнерів і він дав неймовірний позитивний поштовх до розвитку галузі, **світова фінансова криза 2008-2009 років** – тоді ефективно спрацював, своєчасно прийнятий **Меморандум порозуміння між КМУ та підприємствами ГМК**, наша профспілка також була підписантом цього документу.

Ми маємо враховувати цей досвід і консолідувати наші зусилля на подолання викликів і загроз, які несе війна, та створити єдиний Національний антикризовий штаб, куди б увійшли представники Влади, роботодавців і профспілок. Сьогодні ж роботодавці мають свій штаб, влада свій. Це не правильно.

Що пропонує Профспілка.

Однією з ефективних форм державної підтримки підприємств ГМК може бути державне замовлення, яке, на нашу думку дозволить **завантажити виробничі потужності, виходячи, насамперед, з потреб у металопродукції з високою доданою**

вартістю, при реалізації проектів з оновлення металофонду та відбудови інфраструктури країни.

Крім того, розглядаємо держзамовлення, як один із факторів збереження трудового потенціалу галузі. **Бо існує реальна загроза його не відновлення.**

Щоб цього не сталося, пропонуємо:

1. Забезпечити продуктивну зайнятість та зарплатну мотивацію.

Сьогодні практично на всіх підприємствах ГМК **системно призупиняються трудові договори**, працівники виводяться у неоплачуваній простій. Це означає – **виживай, якщо зможеш.**

На всіх підприємствах суттєво знизилася реальна заробітна плата від 30% до 70%. Під загрозою збереження значної кількості робочих місць.

Для недопущення втрати кваліфікованих кадрів необхідно буде **визначити стандарти трудового законодавства щодо умов праці та її оплати відповідно до Європейських директив**, як би це не було важко за нинішніх умов.

2. Потрібно виробити механізми стимулювання повернення тимчасово переміщених осіб, у тому числі за межі України, серед яких багато кваліфікованих фахівців, **впровадження нових професійних стандартів**. Металургія – це справа професіоналів і треба не один рік щоб підготувати кваліфікованого металурга.

Наведу приклад, за приблизними даними з металургійних підприємств міста Маріуполя виїхало від 12 до 15 тис працівників-металургів, працевлаштувалось на металургійних підприємствах на підконтрольній Україні територіях біля 1 тис. Як бачите, галузь несе величезні втрати кваліфікованих кадрів.

Усвідомлюючи власну відповідальність перед працівниками та державою, наша Профспілка пропонує вже сьогодні об'єднати зусилля органів влади, організацій промисловців і роботодавців базових секторів економіки, власників бізнесів, профспілок для **вирішення на засадах соціального діалогу проблем з відновлення діяльності підприємств ГМК та збереження трудового потенціалу.**